

**„Este voia Mea și este adesea spre folosul cuiva,
ca trupul să-i fie bolnav, ca sufletul său să poată fi mântuit”**

La Chilia Sfântului Ioan Gură de Aur, care aparține de Schitul Sfântul Pantelimon al Mănăstirii Koutloumousiou, monahul Daniil este încă în viață luptând pentru cele duhovnicești. Precum ne încredințează el însuși, și după cum am auzit de asemenea de la alți părinți, el a fost bolnav mai bine de 20 de ani: capul său, spatele, rinichii, inima, picioarele și câteodată tot trupul îl durea. El a fost la mulți medici și a făcut multe investigații, raze X și radiografii, toate cu același rezultat.

Medicii nu au putut găsi nici o dereglare trupească; cu toate acestea, monahul continuă să sufere de o boală inexplicabilă, iar medicii și știința sunt neputincioși în a-l ajuta.

Acum câțiva ani, pe 27 iulie, în timpul privegherii de praznicul Sfântului Pantelimon, părintele Daniil, cu mare credință și lacrimi în ochi, l-a rugat stăruitor pe Sfântul Pantelimon cu aceste cuvinte:

„O, Sfinte al lui Dumnezeu și patron al schitului nostru, tu care ești medic și care, pentru dragostea lui Hristos, ai fost muncit și ți-ai vărsat sângele, roagă-L fierbinte pe Hristos Stăpânul nostru să-mi dăruiască sănătate, astfel ca și eu să pot să slăvesc numele Lui și să cânt în timpul privegherilor sănătos fiind”.

Sfântul Mare Mucenic Pantelimon, doctorul cel mult milostiv și grabnic ajutător

Spunând acestea, de durere și cu totul istovit, monahul Daniil a căzut într-un somn ușor și l-a văzut pe Sfântul Pantelimon în vedenie îngenunchind înaintea scaunului lui Dumnezeu și cerând să-i înapoieze sănătatea călugărului.

Monahul Daniil l-a auzit pe Hristos Stăpânul spunându-i Sfântului Pantelimon: „Fratele meu, Mare Mucenice Pantelimon, ești tu cumva mai plin de milostivire decât Mine ? Sau ai tu mai multă dragoste pentru oameni decât Mine ? Știu că ți-ai vărsat sângele de dragul Meu, dar nu mi-am vărsat și Eu Sângele și continui să Mi-l vărs zi de zi pentru mântuirea sufletelor oamenilor ?

Sf. Mare Mucenic Pantelimon,
icoană

**Purtătorule de chinuri, Sfinte și
tămăduitorule Pantelimoane, roagă pe
Milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de
greșeli sufletelor noastre!**

*(Troparul Sf. Mare Mucenic Pantelimon,
glasul al 3-lea)*

Să cunoști că este voia Mea, și este adesea spre folosul cuiva, ca trupul să-i fie bolnav, ca sufletul său să poată fi mântuit. Așa doresc să se mântuiască mulți oameni”.

Când părintele Daniil a auzit aceste cuvinte, el s-a trezit și a slăvit numele lui Dumnezeu, mulțumind de asemenea Sfântului Pantelimon pentru strădaniile și mijlocirea sa. Și de îndată, precum ne-a spus el însuși, o povară a fost ridicată de pe el și a fost încredințat în sinea lui că trebuie să-și poarte crucea și boala sa cu răbdare și mulțumire.

(Pustia, revista Mănăstirii Vatoped Nr.25)